

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji(Sprawa T-57/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE — Porozumienia w sprawie dostaw zawierane na zbyt długi okres — Upust lojalnościowy — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Właściwy rynek geograficzny — Istnienie pozycji dominującej — Nadużywanie pozycji dominującej — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające — Powrót do naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2010/C 37/38)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foirers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) (Dz.U. 2003, L 10, s. 10), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Kwota grzywny nałożonej na Solvay SA w art. 2 decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 [WE] (sprawa COMP/33.133 — C: Soda amoniakalna — Solvay) zostaje ustalona na 19 mln EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Skarżąca pokrywa własne koszty oraz 95 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.

- 4) Komisja pokrywa 5 % własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 2.6.2001.**Wyrok Sądu z dnia 17 grudnia 2009 r. — Solvay przeciwko Komisji**(Sprawa T-58/01) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek sody we Wspólnocie — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Porozumienie gwarantujące przedsiębiorstwu minimalną wyrażoną w tonach wielkość sprzedaży w państwie członkowskim oraz zakup ilości niezbędnych do osiągnięcia owej minimalnej wyrażonej w tonach wielkości — Przedawnienie uprawnień Komisji do nakładania grzywien lub kar — Rozsądny termin — Istotne wymogi proceduralne — Wpływ na handel między państwami członkowskimi — Prawo dostępu do akt — Grzywna — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające i łagodzące)

(2010/C 37/39)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Solvay SA (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: L. Simont, P.-A. Foirers, G. Block, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J. Currall, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata N. Coutrelis)

Przedmiot sprawy

Tytułem żądania głównego, skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) (Dz.U. 2003, L 10, s. 1), a tytułem żądania ewentualnego — wniosek o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja wyroku

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawa COMP/33.133 — B: Soda amoniakalna — Solvay, CFK) w zakresie, w jakim stanowi on, że Solvay SA naruszyła w 1990 r. przepis art. 81 WE.

- 2) Kwota grzywny nałożonej na Solvay zostaje ustalona na 2,25 mln EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Skarżąca pokrywa trzy czwarte własnych kosztów oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 5) Komisja pokrywa jedną czwartą własnych kosztów oraz jedną czwartą kosztów poniesionych przez skarżącą.

(¹) Dz.U. C 161 z 2.6.2001.

Wyrok Sądu z dnia 18 grudnia 2009 r. — Arizmendi i in. przeciwko Radzie i Komisji

(Sprawy połączone T-440/03, T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04) (¹)

(Odpowiedzialność pozaumowna — Unia celna — Postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego — Uzasadniona opinia — Zniesienie w prawie francuskim monopolu korporacji maklerów morskich — Wystarczająco istotne naruszenie — Związek przyczynowy)

(2010/C 37/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean Arizmendi (Bajonna, Francja), oraz 60 pozostałych skarżących, których nazwiska wymienione są w załączniku do wyroku (przedstawiciele: w sprawie T-440/03 J.-F. Péricaud, P. Péricaud i M. Tournois, a w sprawach T-121/04, T-171/04, T-208/04, T-365/04 i T-484/04, J.-F. Péricaud i M. Tournois, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J.-P. Jacqué i M. Giorgi Fort, a następnie F. Florindo Gijón i M. Balta, adwokaci); oraz Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis oraz, w sprawie T-121/04, X. Lewis i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej w sprawie T-440/03: Chambre nationale des courtiers maritimes de France (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.-F. Péricaud)

Przedmiot sprawy

Skarga o odszkodowanie wniesiona na mocy art. 235 WE i art. 288 akapit drugi WE, mająca na celu zasądzenie od Wspólnoty

naprawienia szkody wynikającej ze zniesienia monopolu francuskiej korporacji maklerów morskich.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Jean Arizmendi oraz 60 pozostałych skarżących, których nazwiska wymienione są w załączniku, pokrywają ich własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej i Komisję Europejską.
- 3) Chambre nationale des courtiers maritimes de France pokrywa własne koszty.
- 4) Rada i Komisja pokrywają własne koszty wynikające z interwencji Chambre nationale des courtiers maritimes de France.

(¹) Dz.U. C 59 z 6.3.2004.

Wyrok Sądu z dnia 15 grudnia 2009 r. — EDF przeciwko Komisji

(Sprawa T-156/04) (¹)

(Pomoc państwa — Pomoc przyznana EDF przez władze francuskie — Decyzja uznająca pomoc za niezgodną ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej odzyskanie — Uprawnienia proceduralne beneficjenta pomocy — Wpływ na wymianę handlową między państwami członkowskimi — Kryterium inwestora prywatnego)

(2010/C 37/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Électricité de France (EDF) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: M. Debroux, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Buendía Sierra i C. Giolito, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A.-L. Vendrolini, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Iberdrola, SA (Bilbao, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado i É. Barbier de La Serre, adwokaci)